

KRIPPEL ÉVA

AZ ELSŐ TANÍTÁSI NAP

Az első tanítási nap nagy élmény, jelentős esemény az iskolások életében. Új élet minden iskolásnak, az egész családnak a laza és szabad nyári hónapok elteltével. Kiváltképp új a helyzet, ha a család gyermeke elsőként indul az iskolába.

A felnőttek tudják, hogy ettől a naptól kezdve a család életét hosszú évekig az iskolalátogatás, a tanulás, az elvárások, a feladatok teljesítése – és maga a teljesítmény határozza majd meg.

A szülőnek sem mindegy, hogy a nyári gondtalan idők után a korai felkelés, reggeli, tízórai-készítés, érdeklődésre juttatás, a házi feladatok, a tanulás, vacsoratálalás kell legyen szem előtt, hisz beindult a mókuserék. Ez az időszak tőlük is jó időbeosztást, gondos szervezést, alapos odafigyelést igényel.

A szülő feladata, hogy biztosítsa gyermekét a teljes támogatásáról, az odafigyelő állandó jelenlétéről a gyors és sikeres beiskolázás esetén, mint ahogy a kezdetleges sikertelenségek esetén is. Ha e feladatoknak tudatában van a szülő, akkor belátja a napirend kialakításának fontosságát és annak következetes betartását saját maga részéről, illetve annak betartatását a gyermeke részéről.

Gondoljanak arra, hogy az első osztályos gyermeket sok újszerű és sokrétű hatás éri. Szinte váratlan a 4–5 tanórai odafigyelés megkövetelése, a padban ülés „kényszere”. A tanító nének ugyan próbálják biztosítani a munka és tanulás mellett változatosságként becsempészett játékokat, a felüdítő relaxációt, pihenést. Ám ahhoz, hogy az iskolás vidám, kíváncsi, érdeklődő és odafigyelő legyen és maradjon is, nagy szüksége van a megfelelő mennyiségű pihenésre, kiadós és nyugodt alvásra.

Meg kell szüntetni az órákon át tartó tévézést, videózást, számítógépes játékokat. Főleg lefekvés, elalvás előtt!

A szülők ne fenyegetseék gyermekeiket azzal, hogy „majd az iskolában ...”, várj csak“, hanem őszintén beszélgessenek el a gyerekekkel arról, hogy mi is vár rájuk. Új feladatok, barátok, élmények, de kihívások is, amelyekre együtt készüljenek fel, örömmel álljanak elébük.

A gyermek, aki már tanuló, számíthatson vele, hogy az otthon töltött időt meg kell osztania a játék és a tanulás között. Hazaérkezés után kikapcsolódásként legyen pihenés, szórakozás, később megjelenhetnek a szakkörök, majd a feladatok, a lecke, aminek elvégzése lehetőleg rendszeresen, azonos időben történjen, ne maradjon el a késő esti órákra.

A gyerekeknek szükségük van a szülői támogatásra a megfelelő tanulási szokások kialakításához. Az, hogy a szülő mennyit és meddig segítsen, nagyon egyéni, és nagyban függ a gyermek igényétől, egyéniségétől. Javasolom, hogy a kezdetekben mindenképp legyünk a gyermek mellett, ülünk le hozzá, hogy kérdezhesen, kérhessen segítséget, hogy tudjuk irányítani. Biztosítsuk őt állandó odafigyelésünkről, támogatásunkról, megértésünkről. A gyermeknek szüksége van a szülő bizalmára, a szülőnek szintúgy ki kell érdemelnie a gyermek bizalmát, amit napról napra építgetve tudnak együtt elérni. Dicsérettel s főleg türelemmel gazdagítsuk az együtt tanulás időszakát. Érzjük el, hogy a gyermekünk szívesen tanuljon, tartsuk éber a kíváncsiságát. Higgyék el, a kezdetek nagyban befolyásolják és megalapozzák a későbbi sikereket. A jó kezdet fél siker – tartja a mondás.

Ebben az időszakban a türelem az, amit leginkább kihangsúlyoznánk. A kis kezdőnek, de még a nagyobbacska-kának is segítünk azzal, ha tudomásunkra juttatjuk, hogy joguk van hibázni, nem tudni vagy hibásan tudni valamit. Tanítsuk meg, hogy nem vagyunk tévedhetetlenek, még mi, felnőttek sem. A hiba kijavítható, megszüntethető, sőt a fejlődésünket, tapasztalásunkat szolgálja. Ne várjuk, hogy a csemeténk az első próbálkozásra tökéletes vonalakat, hullámokat vagy szilvabetűket fog írni. Gyakorlatra van szüksége és biztatásra.

Motiváljuk, biztassuk gyermekünket, mert most először találkozhat valójában a kudarccal is. Bízunk a fejlődésében, ne írjuk le az első kudarcoknál. Pozitívan reagáljunk, biztassuk őt: „megtanulod, megcsinálod te is, ha tovább tart is.”

Fontosnak tartom megemlíteni a tanuló fokozatos terhelését is. Nem szükségszerű, hogy az első szeptemberi napoktól rögtön tanfolyamok látogatója legyen (szakkörök, tánc, zene, rajz) és idegen nyelveket tanuljon. Hagyjuk meg az adaptáció lehetőségét, adjunk időt neki. Kerüljük el, hogy a tanítási órákon kelljen kipihennie az előző délután fáradalmait. Az első naptól kezdődő szakkörök nélkül sem marad le a gyermek semmiről. Ugyanolyan, sőt még sikeresebb is válhat az agyonterhelt társaitól. De hogy boldogabban fejlődik majd, az biztos.

Próbálják vallani és betartani azt a nevelési elvet, hogy „támogatlak abban, hogy úgy fejlődj, hogy az légy, aki vagy. Ahhoz teremtem meg számodra a lehetőséget, hogy válj azzá, aki lenni szeretnél.”

Sok sikert és kitartást!